

Den fg. formand (Birthe Skaarup):
Så går vi tilbage til ordførerrækken.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Da den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende synspunkter:

Et bredt flertal her i Folketinget har for nylig indgået et forlig om en arbejdsmarkedsreform. Aftalen om »Flere i arbejde« indebærer ikke mindst, at der i langt højere grad skal tages udgangspunkt i den enkelte lediges situation, når der iværksættes foranstaltninger for at få den pågældende i arbejde igen; at der skal være mulighed for mere målrettede initiativer i forhold til grupper, der er særlig hårdt ramt af ledighed; at flere private aktører skal på banen for at kunne realisere ønsket om en mere målrettet indsats, og at der skal ske en forenkling af de mange tilskudsordninger.

På denne baggrund finder Det Konservative Folkeparti ikke, at der er grundlag for at etablere en ny tilskudsordning i form af en isbryderordning for ledige akademikere til mindre virksomheder. Det Konservative Folkeparti erkender fuldt ud problemets omfang. En stigende akademikerarbejdsløshed skal naturligvis mødes med målrettede tiltag, men inden for den nye arbejdsmarkedsreform er der jo netop etableret en redskabsvifte, der giver mulighed for sådanne målrettede tiltag.

Kl. 19.30

Regeringen er netop ved at iværksætte en handlingsplan, der skal imødegå den stigende akademikerledighed, og hvis vi vedtog en ny tilskudsordning, ville det være et eklatant brud på den forenkling, som arbejdsmarkedsreformen lægger op til. Forenklingen betyder, at der kun er få tilskudsordninger, men at de til gengæld er så bredt funderet, at de stort set kan rumme de eksisterende tilskudsordninger, herunder en særlig målrettet indsats over for ledige akademikere.

Den nye tilskudsordning, som beslutningsforslaget lægger op til, ville bane vejen for yderligere isolerede tilskudsordninger. Nye problemråder ville dukke op, og hele ideen med den del af arbejdsmarkedsreformen ville gå fløten. Meningen er jo netop, at reglerne ikke skal laves om i tide og i utide, og at der ikke hele tiden skal etableres nye tilskudsordninger, men at den forenklede, men til gengæld brede red-

skabsvifte kan dække de problemer af forskellig art, der løbende opstår.

På grundlag heraf skal Det Konservative Folkeparti meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Men jeg vil gerne føje til, om jeg så må sige uden for manuskriptet og for egen regning og risiko, at problemet med den stigende akademikerarbejdsløshed jo er ganske enormt. Det er et meget, meget stort problem for de unge mennesker, og det er synd for dem. Jeg kender faktisk selv nogle stykker af dem. Men det er også synd for det danske samfund, hvis den værdi, der kunne ligge i de pågældendes arbejdsindsats, ikke kommer til udfoldelse.

Jeg sidder jo hverken i Arbejdsmarkedsudvalget eller i Erhvervsudvalget, men set lidt udefra føler jeg, det ville være en naturlig ting, om de stridende parter kunne sætte sig sammen og inden for den ramme, som arbejdsmarkedsreformen er, finde frem til nogle konkrete løsninger på de problemer, som alle parter jo erkender er til stede. Mon problemerne ikke kunne løses ved et forhandlingsbord i stedet for her i en sen aften ved en debat i Folketinget, som indimellem måske skiller mere, end den samler, hvad jeg slet ikke tror er tilstræbt.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Knud Erik Kirkegaards tale, for jeg har også igennem min måde at argumentere på prøvet at nå frem til, at debatten burde forene i stedet for at skille.

Med hensyn til spørgsmålet om isolerede tilskudsordninger tror jeg, det er meget svært. Jeg ved, at hr. Knud Erik Kirkegaard har en stor erfaring som tidligere arbejdsminister og også som konsulent i det uddannelsesmæssige og derfor ikke kan undgå at have mødt denne holdning: Hvis vi skal have sådan en akademiker, vil vi have nogle penge for ham, for vi er jo ikke sikre på, at han kan give os noget, men vi vil da gerne prøve det.

Men det er jo ikke akademikerhøviskisk; det er almindelig sund fornuft: Hvordan pokker tackler vi det at få en akademiker ind i huset og også at skulle betale ham det, det koster? Jeg ved, at hr. Knud Erik Kirkegaard er vidende om, at sådan tænker virksomheder også. Det kan ikke bare gøres ved, at vi siger, at vi nok kan forenes, når der ikke er nogen midler, så derfor tror jeg, det er nødvendigt, at vi også har en ny tilskudsordning med i vore tanker.